

دفتر مجلس انصار اللہ بھارت

Office Of The Majlis Ansarullah Bharat

Mohallah Ahmadiyya Qadian-143516, Distt.Gurdaspur (Punjab) INDIA

Ph:+91-1872-220186, Fax: +91-1872-224186, Mob. +91-98154-94687, E-mail:ansarullahbharat@gmail.com

सत्याच्या संदर्भात प्रेषित मुहम्मद ﷺ यांच्या पवित्र जीवनचरित्राचा प्रेरणादायी उल्लेख

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ -
إِنَّا كُنَّا نَعْبُدُ وَإِنَّا كُنَّا نَسْتَعِينُ - إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ -
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ -

जुम्मा खुतब्याचा संक्षेप: सय्यदना अमीरुल मोमिनीन हजरत मिर्जा मसूर अहमद, खलीफतुल मसीह पाचवे (अल्लाह तआला त्यांना आपल्या शक्तिशाली मदतीने समर्थ करो) २४ एप्रिल २०२६ (२४ शहादत १४०५ हिजरी शम्सी)मस्जिद मुबारक, इस्लामाबाद, यूके -

तशहहूद, तअव्वुज आणि सूरह फातिहा यांच्या तिलावतनंतर हुजूर अनवर (अल्लाह तआला त्यांना आपल्या मदतीने समर्थ करो) असे म्हणाले:

पवित्र पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ यांच्या सत्यनिष्ठेच्या उच्च आदर्शांच्या संदर्भात, त्यांच्या उत्तम आचरणाचा (उसवा-ए-हसनह) आणि विश्वासूना दिलेल्या उपदेश व मार्गदर्शनाचा उल्लेख मागील खुतब्यात झाला होता. या संदर्भात मी पुढे अधिक स्पष्टीकरण देईन. पवित्र पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ यांनी म्हटले आहे:

एखादा माणूस खोटारडा आहे हे ओळखण्यासाठी एवढेच पुरेसे आहे की तो प्रत्येक ऐकलेली गोष्ट लोकांमध्ये सांगत फिरतो. आता पाहा, ही सवय साधारणपणे लोकांमध्ये आढळते आणि जमातीतही काही लोकांमध्ये ती खूप प्रमाणात आढळते. पुढे एका हदीसमध्ये असे येते की Aisha bint Abu Bakr (रज़ि.) म्हणतात: पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ यांचे सहकारी (सहाबा) यांना खोटेपणापेक्षा अधिक नापसंत अशी दुसरी कोणतीही सवय नव्हती. जर एखादा मनुष्य पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ यांच्या समोर खोटे बोलत असे, तर ती गोष्ट त्यांच्या मनात राहायची. त्यांना हे ठाऊक व्हायचे की त्याने खोटे बोलले आहे, आणि त्यामुळे त्यांना खूप वेदना होत असत. ते याची जाणीव ठेवत आणि मनातही ठेवत असत, जोपर्यंत त्यांना हे कळत नसे की त्या व्यक्तीने त्याबद्दल तौबा (पश्चात्ताप) केली आहे, स्वतःची सुधारणा केली आहे, आणि खोटे बोलणे पूर्णपणे सोडून दिले आहे. एका हदीसमध्ये येते की Asma bint Abu Bakr (रज़ि.) कडून वर्णन आहे की एक स्त्री पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ यांच्याकडे आली आणि म्हणाली:

“माझी एक सवत आहे. जर मी माझ्या पतीच्या मालमत्तेतून मला खूप काही मिळते असे दाखवले, प्रत्यक्षात मला इतके मिळत नसताना, फक्त तिला चिडवण्यासाठी आणि त्रास देण्यासाठी, तर माझ्यावर काही पाप

होईल का? पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ यांनी म्हटले: “ज्या व्यक्तीला जे काही दिले गेलेले नाही, त्याबद्दल स्वतःकडे भरपूर आहे असे दाखवतो, तो अशा व्यक्तीसारखा आहे जो खोटेपणाचे दोन कपडे परिधान करतो.

येथे “कपडे” हा शब्द उदाहरण म्हणून वापरला आहे. याचा अर्थ असा की तो व्यक्ती खोटेपणा आणि फसवणूक यांचा अवलंब करणारा आहे. त्याने खोटेपणाचे जणू दोन कपडे परिधान केले आहेत—एक त्याने अंगावर ओढले आहे आणि दुसरे त्याने लंगोट (तहबंद) म्हणून बांधले आहे.

पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ यांनी म्हटले: चार गुण ज्याच्यात असतील तो पूर्णतः मुनाफिक (दुटप्पी) असतो. आणि ज्याच्यात या चारपैकी एक गुण असेल, त्याच्यातही निफाक (दुटप्पीपणा)ची एक खूण असेल, जोपर्यंत तो ती सवय सोडत नाही.

- जेव्हा त्याच्याकडे एखादी अमानत ठेवली जाते, तेव्हा तो तिचा अपहार करतो.
- जेव्हा तो बोलतो, तेव्हा खोटे बोलतो.
- जेव्हा तो वचन देतो, तेव्हा ते मोडतो.
- आणि जेव्हा तो भांडतो, तेव्हा शिवीगाळ करतो.

या सर्व गोष्टी अशा आहेत ज्या थेट किंवा अप्रत्यक्षपणे खोटेपणाकडे घेऊन जातात किंवा ज्यातून खोटेपणाचा प्रकार प्रकट होतो. पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ यांनी म्हटले:

जेव्हा एखादा मनुष्य खोटे बोलतो, तेव्हा त्याने केलेल्या पापामुळे निर्माण झालेल्या दुर्गंधीमुळे एक फरिश्ता त्याच्यापासून एक मैल दूर होतो. पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ एकदा धान्याच्या एका ढिगाऱ्याजवळून जात होते. त्यांनी आपला हात त्या ढिगाऱ्यात घातला, तेव्हा त्यांच्या बोटाना ओलसरपणा जाणवला. ते म्हणाले: हे काय आहे? हे आतून ओले का आहे? त्या धान्याच्या मालकाने सांगितले: हे अल्लाहचे रसूल, यावर पाऊस पडला होता. तेव्हा पैगंबर ﷺ म्हणाले: मग तू हे ओले धान्य वर का नाही ठेवलेस? जेणेकरून लोकांना ते दिसले असते. आणि त्यांनी पुढे म्हटले: जो फसवणूक करतो, तो माझ्यातील नाही.

हजर म्हणतात. म्हणून आज आपण Mirza Ghulam Ahmad (अलैहिस्सलाम) यांना मान्य करून पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ यांच्यावर खऱ्या ईमानाचा (विश्वासाचा) दावा करतो, तर आपल्या प्रत्येक बोलण्यात आणि कृतीत सत्याचा सर्वोच्च दर्जा असणे आवश्यक आहे. अन्यथा पैगंबर ﷺ यांनी म्हटले आहे: जर असे नसेल तर तुम्ही माझ्यातील नाही. मग माझा तुमच्याशी कोणताही संबंध राहणार नाही

पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ नेहमी सत्य बोलण्यामुळे आणि अमानत, प्रामाणिकपणा यामध्ये सर्वांत पुढे असल्यामुळे लोकांमध्ये “सादिक” (सत्यवादी) आणि “अमीन” (विश्वासू) म्हणून प्रसिद्ध होते. एका लेखकाने लिहिले आहे की पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ यांच्यापूर्वीच्या अज्ञान (जाहिलियत) काळात त्यांच्या लोकांकडे त्यांच्यापूर्वी कोणताही इशारा देणारा आलेला नव्हता, म्हणजे त्या समाजात त्यांच्यापूर्वी कोणताही नबी आलेला नव्हता. लोक मूर्ती, पुतळे आणि तागूत (अत्याचारी/अल्लाहविरुद्ध शक्ती) यांची पूजा करत होते, आणि पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ हे त्याच लोकांमध्ये म्हणजे शैतानाच्या गटात आणि मूर्तिपूजकांच्या मध्ये राहत होते. पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ यांनी कधीही कोणत्याही मूर्तीबद्दल आकर्षण दाखवले नाही, आणि कधीही त्या लोकांसोबत कोणत्याही दरबारात सहभागी झाले नाहीत. पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ यांच्याकडून कधीही खोटे ऐकले गेले नाही. लोक त्यांना “सदूक” (सत्यवादी), अमीन” (विश्वासू), अत्यंत संयमी आणि अतिशय दयाळू मानत असत. एका हदीसमध्ये येते की इस्लामपूर्व अज्ञान (जाहिलियत) काळात लोक पैगंबर ﷺ यांच्याकडून निर्णय करून घेत असत. Mirza Bashir-ud-Din

Mahmud Ahmad (र.अ.) यांनी म्हटले की पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ यांच्या उत्तम नैतिक गुणांची ही एक सार्वत्रिक साक्ष आहे जी त्यांच्या स्वतःच्या समाजाने दिली आहे.

पैगंबर Prophet Muhammad ﷺ यांनी नबुवतीचा दावा करण्यापूर्वीच त्यांच्या लोकांनी त्यांना “अमीन” . (विश्वास) आणि “सद्दीक” (सत्यवादी) असे नाव दिले होते. जगात असे अनेक लोक असतात ज्यांना कोणत्याही कठीण परीक्षेतून जाण्याची संधी मिळत नाही. होय! ते सामान्य परीक्षांमधून जातात, पण तरीही त्यांची जात/समाज त्यांना कोणतेही विशेष नाव देत नाही. जसे युद्धात सहभागी होणारा प्रत्येक सैनिक आपले प्राण धोक्यात घालतो, पण प्रत्येकालाच Victoria Cross मिळत नाही; तसेच जर्मन राष्ट्रही प्रत्येकाला Iron Cross देत नाही. तसंच एखाद्या व्यक्तीला संपूर्ण समाजाकडून “अमीन” आणि “सिद्दीक” असे बिरुद देणे ही अतिशय असामान्य गोष्ट आहे. म्हणूनच अरबांच्या शेकडो वर्षांच्या इतिहासात संपूर्ण समाजाने केवळ एका व्यक्तीलाच “अमीन” आणि “सिद्दीक” अशी उपाधी दिली, यावरून हे स्पष्ट होते की त्याची प्रामाणिकता आणि सत्यनिष्ठा अत्यंत उच्च दर्जाची होती; इतकी की अरबांच्या ज्ञानात त्यासारखा दुसरा कोणीही आढळत नव्हता. अरब लोक त्यांच्या सूक्ष्म निरीक्षणशक्तीमुळे जगात विशेष मानले जात होते. त्यामुळे त्यांनी एखादी गोष्ट दुर्मिळ ठरवली, तर ती खरोखरच जगात अमूल्य, मानण्यास योग्य ठरते.

फरमाया: प्रेषित मुहम्मद (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) यांच्या चरित्राचे वर्णन करताना हजरत मुस्लेह मौऊद^१ यांनी एका ठिकाणी लिहिले आहे की रसूल करीम (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) आपल्या पत्नीला माहिती देतात की मला अशी वह्य (प्रकाशना) झाली आहे “पत्नी असे म्हणत नाही की तुम्ही खोटं तयार करू लागला आहात; उलट ती म्हणते की तुम्ही घाबरू नका. तुम्ही जे काही पाहिले ते योग्यच आहे. अल्लाह तुम्हाला कधीही वाया जाऊ देणार नाही, कारण तुम्ही खोटे बोलत नाही, गरिबांचा भार उचलता, हरवलेल्या सद्गुणांना पुन्हा उभे करता, पाहण्यांचे आदरातिथ्य करता आणि सत्य व न्यायाला मदत करता. ती रसूल करीम (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) यांना आपल्या भाऊ वरका बिन नौफलकडे घेऊन जाते. ते ‘इसराईलियात’ (यहूदी-ख्रिस्ती परंपरेचे ज्ञान असलेले विद्वान) होते. ते ऐकताच म्हणाले की या वह्येमध्ये तसेच आदेश आणि उपदेश आढळतात, जसे मूसा (अलैहिस्सलाम) यांच्यावर आलेल्या वह्येमध्ये होते. घरी चुलत भाऊ आहे, जो तरुण आहे आणि तरुणांमध्ये प्रचाराचे चांगले साधन बनू शकतो. तो भाऊ आणि वहिनीचे बोलणे ऐकून म्हणतो की मला देखील खात्री आहे की तुम्ही सत्य आहात आणि नक्कीच अल्लाहने तुमच्याशी संवाद साधला आहे.

“नंतर एक मुक्त केलेला गुलाम आहे, जो “नंतर एक मुक्त केलेला गुलाम आहे, जो मुहम्मद (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) यांच्या च्या उत्तम चारित्र्याने प्रभावित झाला आहे. तो आपले आई-वडील सोडून तुमच्या दारात बसून राहतो. जेव्हा तो हळूहळू घडणाऱ्या गोष्टी ऐकतो आणि आपल्या मालकाच्या चेहऱ्यावर चिंता व काळजीची चिन्हे पाहतो, तेव्हा तो पुढे येऊन आपल्या मालकाचा दामन धरतो आणि म्हणतो: ‘हे माझ्या आका! जे काही तुम्ही पाहिले

तेच खरे आहे; जे तुम्ही सांगितले ते सत्य आहे. मला देखील तुमच्यासोबत राहू द्या. नंतर एक अतिशय जवळचा मित्र आहे, जणू एकाच शिंपल्यात वाढलेला दुसरा मोती. तो ऐकतो की त्याच्या मित्राने विचित्र गोष्टी बोलायला सुरुवात केली आहे आणि कदाचित त्याच्या मनावर परिणाम झाला आहे. तो येऊन विचारतो: फक्त हे सांगा की या गोष्टी खऱ्या आहेत का? आणि जेव्हा त्याला तुमच्याकडून ﷺ पुष्टी मिळते, तेव्हा तो म्हणतो: 'माझ्या सत्य मित्रा! मी तुमच्या पैगंबरत्वावर विश्वास ठेवतो. अल्लाह तआलाच्या योजनेला पाहा! या विरोधाच्या वादळ येण्यापूर्वीच त्याने कसे तुमचे साथीदार निर्माण केले. मूसा (अलैहिस्सलाम) यांनी प्रार्थना करून एक भार उचलण्यासाठी एक वजीर (सहायक) मागितला होता. परंतु मुहम्मद रसूलुल्लाह ﷺ यांना अल्लाह तआलाने मागण्याविना पाच सहायक दिले, आणि असे सहायक दिले ज्यांनी तुमचा भार वाटून घेण्यात अतिशय उत्तम प्रकारे साथ दिली. वरका निःसंशय ज्यामुळे अल्लाह तआलाने कृपा केली. म्हणूनच तर अल्लाह तआलाने असे म्हटले आहे:

अल्लाह तआला आणि त्याचे सर्व फरिश्ते रसूलवर दुरूद पाठवतात. हे ईमान ठेवणाऱ्यांनो! तुम्हीही नबींवर दुरूद व सलाम पाठवा. "या आयतीवरून हे स्पष्ट होते की रसूल अकरम ﷺ यांचे कर्म असे होते की अल्लाह तआलाने त्यांच्या स्तुती किंवा गुणांचे वर्णन मर्यादित करण्यासाठी कोणताही विशिष्ट शब्द निश्चित केलेला नाही. शब्द तर मिळू शकले असते, पण स्वतः त्यांचा वापर केला नाही. म्हणजेच आप ﷺ च्या सत्कर्मांचे वर्णन हे कोणत्याही मर्यादित बांधता येण्याच्या बाहेर होत- अशा प्रकारची आयत इतर कोणत्याही नबीच्या शानमध्ये वापरलेली नाही. तुमच्या ﷺ च्या आत्म्यात इतकी सत्यता आणि पवित्रता होती, आणि तुमची कर्मे अल्लाहच्या नजरेत इतकी प्रिय होती की अल्लाह तआलाने कायमचे हे आदेश दिले की पुढील लोकांनी कृतज्ञतेच्या स्वरूपात दुरूद पाठवावे. तुमचे धैर्य आणि सत्यनिष्ठा अशी होती की आम्ही वर किंवा खाली पाहिले तरी त्याला कोणतीही उपमा सापडत नाही... आपल्या पवित्र नबी ﷺ यांनी तर हजारो अशा लोकांना सुधारले, जे प्राण्यांपेक्षाही वाईट लवकरच निधन पावले, पण ते तुमच्या ﷺ च्या सत्यतेवर एक अमिट साक्ष देऊन गेले. "हजरत खदीजा (रजियल्लाहु अन्हा) यांनी बारा वर्षे स्त्री असूनही असे कार्य करून दाखवले की अत्यंत शूर पुरुषांच्याही नजरा खाली झुकतात. झैद (रजियल्लाहु अन्हु) यांनी त्यानंतर वीस वर्षे त्यागाचा अतुलनीय नमुना दाखवला आणि अखेरीस तलवारींच्या धारांसमोर आपले रक्त सांडून हे सिद्ध केले की मुहम्मद रसूलुल्लाह ﷺ यांचे सहायक कसे असावेत. अबू बकर (रजियल्लाहु अन्हु) आणि अली (रजियल्लाहु अन्हु) तर तुमच्या ﷺ निधनानंतरही राहिले आणि खलिफा बनून सहायकत्वाचा एक नवीन प्रकारे पुरावा देऊन गेले.

"हजरत मसीह मौऊद (अलैहिस्सलाम) म्हणतात की आपल्या सरदार व मार्गदर्शक हजरत मुहम्मद रसूलुल्लाह ﷺ यांची सत्यनिष्ठा आणि निष्ठा पाहा. आप ﷺ यांनी प्रत्येक प्रकारच्या दुष्ट प्रयत्नांचा सामना केला, विविध प्रकारच्या संकटे व कष्ट सहन केले, पण त्याची पर्वा केली नाही. हीच सत्यनिष्ठा आणि निष्ठा होती

अवस्थेत होते. काही लोक माता आणि बहिणींमध्येही प्राण्यांसारखा फरक करत नव्हते, ते अनाथांचे धन खात असत, आणि इतरांचेही संपत्ती बळकावत असत. काही जण तारा-पूजक होते, काही नास्तिक होते, आणि काही घटक-पूजक होते. अरेबियन द्वीपकल्प काय होता? तो आपल्या आत विविध धर्मांचा एक समूह सामावून ठेवत होता.

याचा मोठा फायदा असा झाला की कुरआन करीममध्ये प्रत्येक प्रकारचे शिक्षण समाविष्ट आहे. जगात शक्य असलेल्या प्रत्येक चुकीच्या श्रद्धा किंवा वाईट शिक्षणाचे निर्मूलन करण्यासाठी पुरेसे मार्गदर्शन त्यात आहे. ही अल्लाह तआलाची गहन बुद्धिमत्ता आणि योजना आहे की त्याने हजरत मुहम्मद ﷺ यांना त्या काळात पाठवले, जेव्हा अज्ञानाची (जाहिलियत) परिसीमा झाली होती, आणि मग त्या 'प्राण्यांसा' हजरत अन्वर म्हणाले की अल्लाह तआला आपल्याला आप ﷺ च्या आदर्श मार्गावर चालत, सत्यतेची मापदंडे अधिक उंचावण्याची तौफीक प्रदान करो..

اللهم صل على محمد وعلى آل محمد وبارك وسلم انك حميد مجيد.

الْحَمْدُ لِلَّهِ مُحَمَّدًا وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ عِبَادَ اللَّهِ رَحِمَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ أذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوهُ يُسْتَجِبْ لَكُمْ وَلِذِكْرِ اللَّهِ أَكْبَرُ -